

Temat:

Ocena postępowania dziewczynki na podstawie filmu pt. „Ludka”. Samodzielne pisanie listu do bohaterki

Czas zajęć:

decyduje nauczyciel

Cele ogólne:

- kształtowanie postaw moralnych (wyrabianie stosunku do cudzej własności)
- uwrażliwienie na szczerłość i prawdomówność
- wdrażanie w rozumienie przyjaźni i koleżeństwa
- rozwijanie umiejętności oceniania innych i wdrażanie do samooceny
- rozwijanie umiejętności słownych i pisemnych wypowiedzi

Cele operacyjne:

Uczeń:

- zapozna się z treścią listu, którego adresatami są uczniowie
- wypowie się na temat treści listu
- obejrzy edukacyjny film pt. „Ludka”
- powtórzy i utrwali wiadomości dotyczące pisania listu:
 - struktury listu
 - pisowni wyrazów i zwrotów grzecznościowych występujących w liście
- wypowie się na temat postępowania Ludki używając konkretnych argumentów
- oceni postępowanie Ludki
- napisze list do Ludki

Metody nauczania:

Praca z tekstem, dyskusja, ćwiczenia, pokaz.

Formy organizacji zajęć:

Grupowa praca zróżnicowana, praca po dwoje, indywidualna praca jednolita i zróżnicowana, praca z całą klasą.

Środki dydaktyczne:

- list do dzieci (dla każdego ucznia) – (Załącznik 1)
- film dydaktyczny pt. „Ludka” - reż. W. Fiwek, Łódź.
- centrum multimedialne
- materiały do wykonania gazetki klasowej

Przebieg zajęć:

1. Przywitanie.
2. Dzieci otrzymują od nauczyciela/-ki list (każde dziecko ma go przed sobą) (Załącznik 1).
Czytając list i zastanawiają się nad zapisanymi na tablicy pytaniami:
 - Kto pisze list?
 - Czego dotyczy treść listu?
 - Jakie uczucia wyraża autorka listu?
3. Wypowiedzi dzieci na temat przeczytanego tekstu listu.
 - Przypomnienie historii znalezionej zegarka.
 - Jak Dorotka przeżyła fakt zgubienia zegarka?
 - Dlaczego Dorotka tak bardzo martwiła się o zgubiony zegarek?
 - W jaki sposób Dorotka wyraziła swoją radość z powodu odnalezienia zguby?
 - Dlaczego możemy teraz wszyscy się cieszyć?
 - Zwrócenie uwagi na strukturę listu oraz na pisownię zwrotów grzecznościowych.
4. Zapowiedź projekcji filmu pt. „Ludka”. Zwrócenie uwagi, że uważne oglądanie filmu pozwoli uczniom dobrze i sprawiedliwie ocenić postępowanie bohaterki. Zapis na tablicy: Oceń postępowanie Ludki.

Oglądanie filmu pod tytułem „Ludka” (treść filmu):

„Ludka, uczennica klasy IV, ciągle spóźnia się do szkoły na lekcje. Na korytarzu już po przerwie znalazła portmonetkę z pieniędzmi i fotografiami. Obejrzała je, przeczytała napisy, wiedziała czyja to własność. Weszła do klasy i usiadła na miejscu, włożyła do tornistra znaną portmonetkę. Po lekcjach na ulicy biegła za Magdą, uczennicą klasy III, właścicielką zguby. Nie zdążyła, bo Magda odjechała autobusem. Ludka idąc do sklepu oglądała wystawy sklepowe. Przed jedną z nich położyła teczkę, po chwili klientka przywiązała w pobliżu teczki psa, a sama weszła do sklepu. Ludka nie mogła zabrać swoich rzeczy, bo pies pilnował, czekał. Dopiero, gdy pies powędrował dalej ze swoją panią, Ludka mogła spokojnie zabrać tornister i pójść dalej. Wystawa z zabawkami zwróciła jej uwagę. Ludka zatrzymała się. Weszła do sklepu. Zabawka-żołnierz, który ruszał głową bardzo się jej spodobał. Ludka oraz gromadka dzieci patrzyli na zabawkę z zachwytem. Dziewczynka nie kupiła zabawki, bo brakło jej 40zł. W cukierni kupiła cukierki, które zjadła w drodze do domu. Na schodach ruchomych położyła teczkę, którą zabrał jakiś chłopiec i wyrzucił na drugą stronę schodów. Przeżyła przez chwilę utratę własności. W domu odrabiała zadanie z koleżanką, która powiedziała jej, że ktoś ukradł uczennicy z klasy III portmonetkę z pieniędzmi. Następnego dnia w szatni szkolnej Ludka widziała jak dzieci nazwały inną dziewczynkę złodziejką. Krzyczały na nią: „Oddaj pieniądze Magdzie, ty złodziejko”. Dziewczynka bardzo płakała i tłumaczyła, że to nie ona zabrała, Magda też płakała. Ludka jest tym widokiem bardzo wzruszona. W jej oczach pojawiły się łzy. Zastanawia się, co ma teraz zrobić...”

5. W tym miejscu nauczyciel przerywa projekcję filmu.
Dyskusja – przytaczanie argumentów jak postępowała Ludka np.:
 - spóźniła się do szkoły
 - zabrała znalezione pieniądze
 - nie szukała ich właścicielki
 - nie oddała pieniędzy chociaż wiedziała czyje są
 - źle postąpiła, jest złodziejką
 - była biedna, widać to było na filmie
 - inne dzieci miały pieniądze, mogły kupować cukierki, zabawki, jej było żal
 - pragnęła mieć trochę pieniędzy przy sobie, ale rodzice nie dali jej, ponieważ nie mieli
 - żal mi Ludki
 - Ludka zrozumiała, że źle postąpiła
 - Ludka chce naprawić zło, ale nie wie jak
 - z pewnością uda jej się to zrobić, już nigdy tak nie postąpi
6. Podsumowanie dyskusji:
Ludka postąpiła źle. Zrozumiała to wtedy, gdy w szatni usłyszała słowa „złodziejka, złodziejka”. Słowa te kierowane były do zupełnie niewinnej osoby, która bardzo płakała i bała się. Widziała Magdę, która też płakała. Chce naprawić zło, ale nie wie jak.
7. Dzieci piszą list do Ludki, dają jej rady, jak wyjść z tej sytuacji – jak rozwiązać problem?
8. Odczytywanie listów przez chętnych uczniów.
9. Wznowienie dalszej części filmu:
Zobaczmy z czyjej rady skorzystała Ludka?
„Ludka szybko wróciła do domu. W domu nie było nikogo. Zabrała wszystkie swoje oszczędności ze skarbonki, wymieniła w sklepie na banknot 20 zł. Oddała zgubę koleżance i przyrzekła, że już nigdy nie spóźni się na lekcje. Magda zaprosiła Ludkę na imieniny swojej mamy”.
10. Rozmowa na temat sposobu, który wybrała Ludka, by naprawić zło.
11. Wspólne formułowanie sądu wartościującego oceniającego postępowanie Ludki oraz rozwiązanie problemu: jak naprawić zło? Czy listy, które napisaliście wyślemy do Ludki? (Nie, Ludka to bohaterka filmu. Nie znamy jej prawdziwego imienia i nazwiska ani adresu. Ona sama według własnego pomysłu naprawiła zło). Nasze listy zamieścimy na gazetce ściennej w klasie.
12. Wykonanie klasowej gazetki według pomysłu uczniów.
13. Zakończenie zajęć.

Załącznik 1 do tematu Ocena postępowania dziewczynki na podstawie filmu pt. „Ludka”. Samodzielne pisanie listu do bohaterki:

Dorota Nowak
ul. A. Krajowej 15
33-300 Nowy Sącz

Nowy Sącz, 22.04.2014 r.

Drogie Koleżanki i Koledzy z klasy 3b

Postanowiłam napisać do Was list, ponieważ nie mogę osobiście przyjść do Was, aby Wam serdecznie podziękować za oddanie mojego zegarka. Jest on dla mnie bardzo ważną pamiątką, którą dostałam od mojej babci. Kiedy go zgubiłam bardzo płakałam. Myślałam, że już nigdy nie odzyskam mojej pamiątki. W tym dniu byliśmy w Waszej szkole na konkursie razem z naszą panią. Było tam dużo innych dzieci, również z innych szkół. Nasza pani poradziła mi, abym napisała ogłoszenie o zgubie. Tak też zrobiłam. Ogłoszenie rozesłaliśmy do szkół, które brały udział w konkursie.

Na szczęście to Wy, Moi Drodzy, znaleźliście mój skarb. Powiadomiliście mnie o tym. Przekazaliście zegarek do sekretariatu, a mój tato odebrał go wczoraj i przyniósł do domu. Jestem Wam ogromnie wdzięczna za oddanie zegarka.

Serdecznie Wam dziękuję.

Wdzięczna
Dorotka Nowak